

УДК 502.58:630.64 (477)

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ РИНКУ

Полях В.М., кандидат економічних наук

(Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва)

Більшість країн з ринковою економікою лісове господарство розглядають як комерційну діяльність з рядом суспільних, екологічних і техніко-технологічних особливостей його ведення. Створений механізм функціонування лісового господарства в таких країнах орієнтований на отримання доходів від лісокористування, які б покривали витрати на лісівництво та управління, а власник мав змогу отримувати чистий прибуток [1]. Забезпечення лісогосподарських підприємств вільними фінансовими ресурсами – це запорука їх стабільного розвитку, можливість оновлювати матеріально-технічну базу, забезпечувати конкурентну оплату праці в галузі і саме головне забезпечувати підвищення лісистості територій для можливості отримання соціально-економічного та екологічного ефекту від ведення лісового господарства.

Враховуючи те, що в Україні переважна більшість лісових та лісогосподарських активів перебуває у державній власності, а веденням лісового господарства займаються державні підприємства, які крім традиційних прямих та непрямих податків змушені сплачувати до Державного бюджету України дивіденди, що звужує їх власні можливості стосовно збільшення обсягів реінвестування отриманих прибутків в більш рентабельні види діяльності, такі як часткова деревообробка чи переробка деревини в готову продукцію, на яку є попит на світовому ринку, крім того її виробництво забезпечує високу додану вартість, а підприємства отримують високі прибутки. Особливої актуальності розвиток дерево переробки на державних лісогосподарських підприємствах набуває під час дії мораторію на експорт лісу кругляку, який прийнятий в Україні, адже підприємства втрачають прибуток продаючи ліс кругляк на переробку комерційним бізнес-структурам, які в подальшому і експортують готову продукцію.

Отже, забезпечення підприємств, які працюють у лісовому господарстві, фінансовими ресурсами – це завдання, в першу чергу, не самих підприємств, що мають обмежені ресурси, а державної бюджетної, фінансової та фіскальної політики, адже на світовому ринку попит на продукції виготовлену з лісових ресурсів з кожним роком збільшується, а вітчизняні підприємства галузі при необхідних інвестиціях можуть стати висококонкурентними у даній ніші та забезпечити необхідний рівень відтворення лісів на довгострокову перспективу.

Список літератури

1. Лицур І.М. Лісоресурсний потенціал України/ І.М. Лицур [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nvunfu.esy.es/Archive/2005/15_7/170_Lycur_15_7.pdf.